

FOLK OG LAND

NR. 20. 22. ÅRGANG

LØRDAG 17. NOVEMBR 1973

LØSSALG KR. 2,—

GEISERIK:

Norge og energi-krisen

De arabiske sanksjonene mot Israel-vennlige, vestlige, land førte til den første virkelige føling med et lenge eksisterende problem: De globalt raskt forsvinnende energi-ressurser. Selv uten arabisk stans i olje-eksporten til de vestlige land, vil vi i nær fremtid oppleve en energi-krise.

En hel livsstil som har basert seg på olje, står plutselig med kniven på strupen.

Stuevarmen må ned, søndagsbilturen må sløyfes, dette er de seneste rapporter fra energi-fronten. Og for en gangs skyld gjelder det oss! Vi som er vant med å se på verden som et utømmelig overflødhets-horn — nå må vi ta konsekvensene av vårt sløseri med natur-ressursene. Den arabiske aksjonen mot Israel-vennlige land åpnet for en gryende forståelse hos mange. En hel livsstil var avhengig av oljen og nå forsto man plutselig at man sto med kniven mot strupen. Hvis araberne trappet ned eksporten i takt med den først oppsatte plan, så ville Japan, USA og Vest-Europa ligge tørrlagt og gispe etter det sorte gull innen 1975. Og da de arabiske oljepotentatene begynte å skru igjen kranene raskere enn beregnet, måtte man selv her i Norge komme med forsiktige antydninger om at vi muligens måtte innstille oss på rasjonering. I første rekke var det nødvendig med en frivillig minskning av behovet, og forbruket over hele det industrialiserte vesten. Og hva er så behovet og forbruket f.eks. i et land som England?

Oljen torpederte handelsbalansen

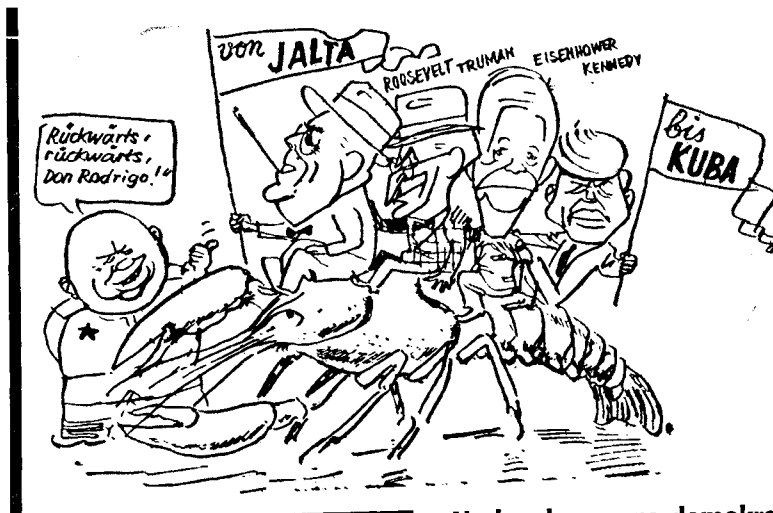
England er et av de vestlige land som er sterkest avhengig av midt-østen-oljen. Tre fjerdedeler av det engelske forbruk dekkes av import fra de arabiske land og virkningene av den arabiske

handelsbalansen og statsminister Heaths anti-inflasjonskampanje ble torpedert av et tillegg på 400 millioner pund på prisene på importerte varer!

De innenlandske transportkostnadene er beregnet til å øke med rundt 120 millioner pund. Med dette følger en sterk økning av dagligvareprisene. Og British Petroleum har allerede varslet om ytterligere økning av olje-prisene.

En gryende forståelse — eller...

Dette er en katastrofal utvikling for ethvert høy-industrialisert land — Norge som England. Men den arabiske aksjon kan forhåpent-

ligvis bidra til en gryende forståelse for hele energikrise-komplekset. Arabisk olje eller ikke — om kort tid er allikevel oljekildene tømt. Det tok millioner av år å skape de kilder vi idag på det nærmeste har tømt i løpet av et kort århundre. Vi er blitt advart av eksperter og dommedagsprofeter, men vestens demokratiske politikere har stadig beroliget oss med at det hele har vært «sterkt overdrevet». Selv disse må

Forts. side 6

Under de mange demokratiske «keisere» er Vestens utvikling mer og mer kommet til å ligne på det gamle Romerrikets. Herom i noen betraktninger på side 4 under overskriften «PER ASPE-RA AD UNDA».

Ellers vil De i dagens nummer finne:

FARENE SOM TRUER OSS
Politicus' kommentar til krisen i Midtøsten. Side 2.

DEMOKRATENE KNURRER I LANGES PARTI
Blir Bikkje-Langes første store oppgave å ordne opp med intrigemakere innenfor hans eget parti? Side 5.

INSTINKT OG SAMFUNN
Hoas fortsetter sine betraktninger om dyresamfunnenes likheter med vårt eget. Side 5.

NS-OPPMARSJ I USA
Rockwell-bevegelsen gjør nye fremstøt for å vekke opinionen i USA. Side 4.

MIDTSAMLING,
Fup eller fakta? Vår danske medarbeider, Jens, tar idag for seg partienes «markedsføring» av seg selv og hvordan de strever etter å gi seg et nytt «image». Side 2.

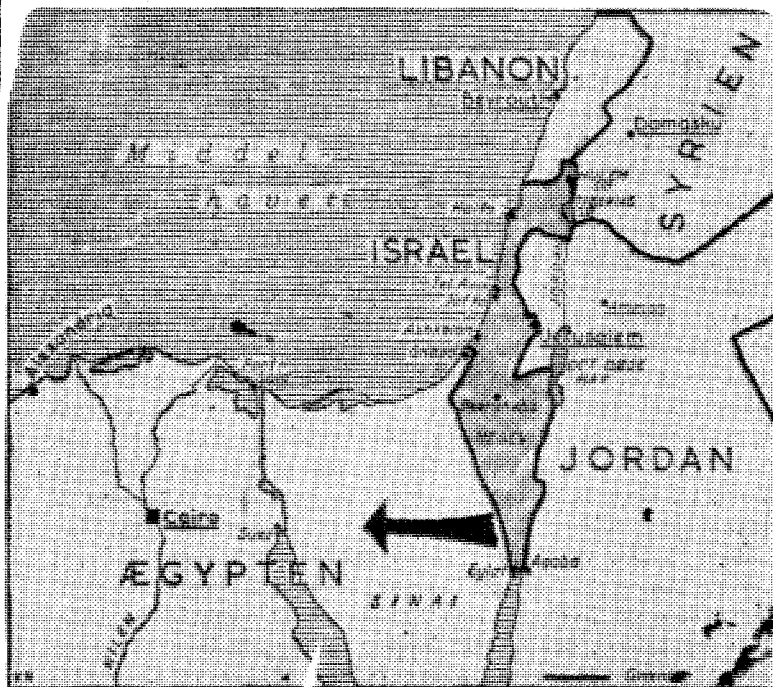
Dette nevnt som en smakebit av dagens innhold.

TEUTONIUS:

Makt og avmakt i Midtøsten

BLIR EUROPA OLJESPILLETS SVARTEPER?

I sin evindelige «kamp for å overleve» er den zionistiske verdensmakt atter i ferd med å avslutte et nytt fremstøt i retning av den ofte fremkastede drømmen om et «Stor-Israel». Det gjøres gje-

Fasiten etter den 4. semittkrig: Moshe Dayan greide ikke å «brekke bena» på araberne.

rne under påskuddet om at landet trenger «trygge grenser» og følges resolutt opp med våpenmakt uten hensyn til den trygghet andre folk og land måtte ha behov for. Ja, man unnser seg ikke engang

for å true med å «straffe» dem som eventuelt gjør seg den umak å forsvare seg og sine. Merkelig nok later det til at «opinionen» her hjemme (og i deler av Vesten forøvrig) bifaller den form for territoriell ekspansjon, som Israel bedriver, uten tanke på at den (opinionen) i nær sagt hvilket som helst annet tilfelle ville reagere med avsky og ta parti for den angrepne part. Når det gjelder fenomenet Israel derimot, er det plutselig blitt en «samvittighetssak» å slutte opp om aggresjonen.

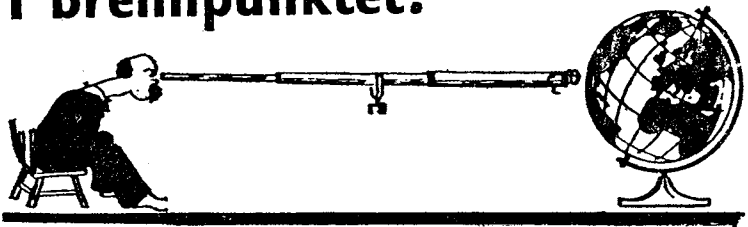
Overført til europeiske forhold ville det si at Norge, for å «sikre» sine grenser, skulle kunne gjøre Sverige og Finland til en buffersone mot Sovjet, eller f.eks. besette Skottland for å ha kontroll med Storbritannia. Men på hjemmebane finner sosialdemokratiske brødpolitikere det ganske «normalt» at russerne og amerikanerne har laget «palestinske» territorier i flere områder av Europa, og at de ellers går frem

som kolonimakter av første klasse. Her heter det «avspenning» og «integrasjon», mens det i Midtøsten er helt i orden med prinsippet om «den sterkeste rett».

Når den israelske generalstabssjefen, David Elazar, i maktbrynde uttaler at det er hensikten «å brikke bena på fienden», er det nærmest «god moral», men når palestinske ekspatrierte, på sitt militært sett nesten ubehjelpelige nivå, gjør fortvilede utfall i håp om å påkalle verdens oppmerksomhet, da er det «terrorisme» i ren «nazistil».

(Forts. side 6)

I brennpunktet:

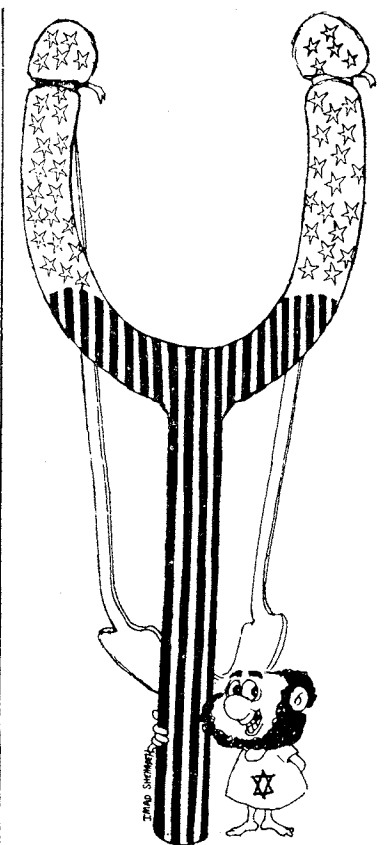
Farene som truer oss

Israel og USA bragte oss på randen av katastrofen under Midtøsten-konflikten

Det er naturligvis hendelsene i Midt-Østen som først og fremst er i brennpunktet for interessen, men ettersom begivenhetene skifter så hurtig er det jo uråd for et blad som vårt å levere kommentarer som er up to date. Det er imidlertid visse sideaspekter som ikke direkte berøres av de skiftende hendelser som nok kan fortjene noen ord.

Det er tydeligvis få nordmenn som virkelig er klar over hvor nær Israel denne gang bragte verden den store katastrofe. Og krisen som oppsto mellom Sovjetsamveldet og USA fordi sistnevnte med våpen, penger og propaganda støtter opp om Israels kamp mot FN-vedtakene, avslørte også i et lynglimt den fare vårt NATO-medlemskap betyr. Så det kan nok være grunn til å overveie om den sikkerhet medlemskapet byr oss er større enn den fare vi nå fikk demonstrert så klart.

Det er som kjent god latin i Norge at det er mulig å holde landet utenfor konflikter USA måtte komme opp i for eksempel i Middelhavsområdet, men litt ettertanke vil straks gjøre det klart at USA med sine baser rundt omkring i de europeiske land også nødvendigvis må trekke sine NATO-partnere med. Og det er jo ikke noen lystelig tanke på bakgrunn av at USA driver sin katastrofepolitikk uten overhodet å bemøye seg med å rådspørre sine NATO-partnere — slik det skjedde denne gang. Ikke rart at det råder uro i europeiske NATO-kretser, i første rekke kanskje i Vesttyskland, som også har innbildt seg at det er en virkelig partner av USA og ikke bare en vasallstat. Der holder som kjent USA store troppestyrker og store lagre av militært materiell, og USA var ikke snauere enn at man uten overhodet å omtale saken for Tyskland sendte både fly og stridsvogner og annet materiell til Israel fra disse lagrene. Og det var jo litt pinlig for den tyske regjering, som dels lefler med Sovjetsamveldet og dels er avhengig av oljetilførsel fra araberstatene — forhold

Vesle David med slyngen i ny, å jour-ført utgave.

som gjorde at man erklærte seg «nøytral» i Midt-Østenkonflikten. Akkurat som det er mulig å være «nøytral» i en konflikt hvor hovedmakten i NATO — med en jødisk zionist som utenriksminister — tar slik aktiv del. Den eneste utvei var å levere en tom protest som stanset utførselen av våpen, men riktig nok først etter at krigshandlingene hadde stoppet, som en skeptisk araber sa det.

Og selv om Norge ikke direkte har amerikanske baser, så sier det seg selv at i en konflikt mellom USA og Sovjetsamveldet vil det ikke være mulig for Norge å holde seg utenfor. Om ikke annet så må jo Sovjetsamveldet nødvendigvis sørge for det.

Og det er vel riktig å gjøre folk oppmerksom på dette ettersom krisen nok kan komme til å tilsnisse seg igjen når man i tidens fylde kommer tilbake til kjernepunktet i saken: om Israel fortsatt får amerikansk støtte i å motsette seg å etterkomme FN's påbud om å trekke seg ut av de arabiske områder.

EN DANSK KOMMENTAR:

MIDTSAMLING Fup eller facta?

Den sidste tid har stået i kongressernes tegn, og denne utadvendte virksomhed har som ventet udløst en række politiske «principerklæringer» af vidt forskelligt indhold. Den lydhøre vælger noterer sig naturligvis forskelle og nuancer i de politiske «vedtagelser», men hæfter sig først og fremmest ved den dårligt skjulte usikkerhed, som er fælles for alle de gamle partier, der snart sagt gør alt for at finde ud af, hvorledes de bedst «sælger» (!) deres nyoppudsede programmer. Det er jo ikke så næmt at få klarhed over, hvor de usikre vælgere står — og om de overhovedet «står» —, og selv den dygtigste gennemførte markedsanalyse af vælgernes stemninger og anskuelser vil jo aldrig kunne erstatte en målbevidst politisk linie, ligesålidt som en erhvervspolitikers oppreklamerede «image» og TV-make-up nogensinde kan gøre det ud for en personlighed, der ejer sine meningers mod og nyder almindelig respekt.

En annen side av saken er jo at den syke israellvennlighet i de europeiske land, ikke minst her i Norge, har bragt oss en oljekrise på halsses etter at araberstatene som middel i kampen har tatt i bruk dette å skru oljekranene mer eller mindre igjen. Hva dette på noe lengre sikt kan komme til å bety for både de europeiske stater og også for USA, som er så avhengige av denne energikilde, er nesten uoverskuelig.

Når vi nå først nevner den norske Israellvennligheten, som vel egentlig først og fremst er en jødevennlighet fostret av legenden om de 6 millioner, så er det nesten fantastisk hvilke utslag den kan gi seg. Her opplever man at det sendes ut et opprop undertegnet av mer eller mindre kjente menn, bl.a. stortingsmenn, om å samle inn penger til «gjenoppbygging» av det Israel som jo ikke har hatt krigshandlinger innenfor sine virkelige grenser, mens ingen faller på at i den henseende burde det være langt mere nærliggende å samle inn penger til de to land hvis områder virkelig er rammet av krigen: Egypt og Syria. Attpå til er man freidige nok til offentlig å angripe kringkastingen for ikke å ha reklamert nok for foretagendet!

Sofavalg

Hvem husker ikke fra ungdommens glade dage den lille selskabsleg med at sette sig mellom to stole, der med et svart tæppe omhyggeligt var arrangeret som en sofa? «Sofaens» hjørner var alltid

AV JENS

opptaget af to andre, og som regel ville det intetanende offer — for visse årsagers skyld — gerne sidde ved siden af i hvert fall den ene af dem. Men ukendt med arrangementets fulde hensigt endte ofret ynkeligt i et vandfad, og fik i dobbelt forstand en lidt våd fornemmelse.

Naturligvis kunne man ved andre lejligheder komme til «at sidde i midten» på ulige behageligere vilkår med de bedste muligheder for en «åbning» både til højre og venstre, men heller ikke denne situation var fri for risikomomenter. Men nok om det!

Man har lenge påstått at det bare er fantasier å snakke om en zionistisk, eller om man vil jødisk, verdenspolitikk. Det er jo imidlertid en ubestridelig kjennsgjerning at det var zionistene (les jødene) som startet annen verdenskrig med offentlig og høytidelig å erklære Tyskland krig på verdensjødedommens vegne. Idag er Israel en slags hovedstad for denne verdensjødedommen, som jo direkte opprettholder staten gjennom økonomiske bidrag. Derfor kunne da også en av Israels ledere i et intervju som ble sendt ut over NRK si at man fryktet ikke at en lang krig ville knekke Israel økonomisk, for hele verdensjødedommen støttet dem.

Ingen spesiallover til beskyttelse av jødene bør kunne hindre folk i å peke på og å advare mot de åpenbare trusler mot verdensfreden som den zionistiske politikk betyr.

Politicus.

Definisjon:

LSD, står det i vårt uoffisielle leksikon, er en meget farlig giftblanding, bestående av Liberalisme, Sosialisme og Demokrati.

Det konservative Folkeparti

Tiden vil vise, i hvilken «sofa» Det konservative Folkeparti befinner sig, og i folkestyrets Danmark burde et hvert parti — også de spærreregelsklausulerte og radioadgangsformente — have en fair chance og ikke på forhånd dømmes til buksevand, men det må dog være tilladt at uttrykke sin skepsis overfor den alt andet end skudsikre forkyndelse, at Det konservative Folkeparti befinner sig i midten af dansk politik, for ligesom Anker Jørgensens slogan: «Til venstre for midten» efterlader et indtryk af den store usikkerhed, der hersker indenfor det splittede og klubdelte Socialdemokrati, således er de konservatives ukloge ønske om at befinde sig «i midten» også et udtryk for et angst-kompleks, men skyldes desuden en fundamental fejlbedømmelse af situationen, idet de ganske givet overvurderer mulighederne for at finde «bred tilslutning» hos landets «besindige borgere» og de utilfredse socialdemokrater, der ligger til højre for Anker Jørgensen.

Tillidskrisen og tendensen mod politiske yderstandpunkter

Der er næppe grund til at antage, at Det konservative Folkepartis nye slogan vil fænge, men det er jo muligt, at det er ærligt ment, og at både partibestyrelsen og en del af partiets stærkt decimerede vælgerhær faktisk er at finde «på midten». Men som en jævn mand forleden sagde: «Der skal da være nogen til at fylde op i midten!» Måske VKR-partierne i skøn forening og indbyrdes dragelighed kan «fylde» lidt i landskapet, men næppe i tilstrækkelig grad. Sandsynligvis vil hverken VKR-partierne eller Socialdemokratiet være i stand til at danne en handlekraftig regering, for de gamle partier er ude for en alvorlig tillidskrise, og den svigtende tillid er bestemt ikke iberettiget, al den stund de skiftende regeringer har bragt «Rigets tilstand» i en sørgelig forfatning. Trods tekniske fremskridt og øget velstand.

Der er væsentlige grunde der taler for, at en politisk midterlinje er et sundhedstegn, og i længst forsvundne dage behøvede man ikke at få kvalme, når en bedaget fol-

(Forts. side 3)

FOLK OG LAND

UAVHENGIG POLITISK PUBLIKASJON

Redaktør:
ODD ISACHSEN, ansvarlig

Redaksjonssekretær:
ERIK RUNE HANSEN

Medarbeidere:
OLAV HOAAS, ALEXANDER LANGE, ODD MELSOM

Hvem vekker Ola?

En av redaksjonens nære bekjente, som har bodd flere år i Spania, skrev engang til oss og hevdet at hvis man i Francos rike hadde vært så belemret med løyve, bevilling, påbud, forbud og all slags offentlige fiksfakserier, så ville man fått en ny borgerkrig — og det sannsynligvis på timen. Visst er sydlendingenes temperament et annet enn vårt, dog krever de et minimum av nivå hos dem som skal stå for rikets styre og stell.

Vi tviler ikke på at utsagnet er riktig. Vi har sett det gang på gang når en dekadent herskerklikk har gått seg vill i sine egne intriger. Den enkeltperson som har villet påta seg risikoen og ubehaget ved å ordne opp i flokene, har som regel fått mengdens uforbeholdne støtte. Ofte nok har det også hendt at vedkommende ikke var den rette — men han har fått sjansen. Bare ikke i Norge.

Vårt land har ikke just gjort seg fortjent til tittelen «Opprørets høyborg» — det er snarere de sammenbitte tenners og resignasjonens ditto. Her knytter man heller hendene i bukselommen i påvente av at et under skal skje, eller man tar fra de «store» og gir til de «små» som det jo så vakkert og sosialistisk heter i sangen om Gjeste.

Efter å ha levet i et halvt årtusen i et lydrrike under varierende futer og fogder, er husmannsånden åpenbart gått nordmennene så i blodet, at bare tanken på å skulle greie seg selv fyller dem med den urgamle angsten for det ukjente.

De forannevnte assosiasjoner meldte seg i forbindelse med Bratteli-regimets budsjettforslag. På grunn av en viss Anders Lange stjal «skattedebatten» hele valgshowet slik at selv den mest slumrige måtte begripe hva dette valget egentlig dreide seg om. Omsider hadde det lyktes å skremme de egenmektige partipampene til å tale en smule forsiktigere om nye avgifter, etc. Ja, det var endog snakk om «skattelettelser».

Men husmanns-Ola skuffet og lot anledningen gå fra seg. Hans stemmegivning var tvangsnevrotikerens. Utrolig nok stemte han endog på et partikonglomerat, som representerer «monopol sosialismen» i enda større grad enn selv våre tradisjonelle AP-sosialister. Slik vil Ola ha det: Istedenfor selv kunne disponere over sine ressurser, foretrekker han å drive «klassekamp» til han bare står igjen med suppekupongen. Det mangler bare ca. 30 prosent. Så vidt vi kan dømme efter de foreløpige pressekommentarer, er de mest sentrale sider ved det nye AP-budsjettet en rekke «tiltak mot nullskatteytterne» og en skjerpet skatt på overtid. Med andre ord et erketyptisk marxistprodukt, hvor det ikke tas det ringeste hensyn til den holdning skattyterne har lagt for dagen under valget og i Gallup-undersøkelser. Det trengs tydelig megen opplysning ennå innen den sosialiserte Ola forkaster myten om de «rike» og gjennomskuer at det i virkeligheten er ham selv og alle hans lidelsesfeller som virkelig betaler gildet.

Før dette går opp for Ola vil det heller ikke være mulig å få våre bevilgningsgale myndigheter til å drive en mer vettug budsjettpolitikk, nemlig ved å ta utgangspunkt i inntektssiden istedenfor i utgiftssiden. Det er slik alle vi andre personlige skattytere, forbrukere og forretningsdrivende må innrette oss.

Hvem vekker Ola?

VRØVLETS APOTEOSE

Vi leser i AFTENPOSTEN en oppfordring om å la vår olje og gass gå til USA, for «Vår frigjøring og vår velstand idag, kan vi takke (det filantropiske) USA for. Amerikanerne står nå overfor en energikrise. Vår Nordsjø-olje og -gass kan bidra til å løse denne. La USA få kjøpe oljen og gassen som takk for at vi fikk vår frihet tilbake.» Heia Israel!

I samme blad leser vi en bokanmeldelse:

Vår gamle venninde Olga Barcowa har et ganske kort gjestespill i den nyeste boken om Oslodetektivene Gribb, Jerven og Brede. Forøvrig er det en passe enkel og kjapp røverhistorie som topper seg i endel spennende ferder med sportsfly, et felt hvor forfatteren later til å være sakkyndig. Men det tar seg dårlig ut å poengtere at den amerikanske skurken er jøde — særlig fordi forbrytelsene har litt røtter tilbake i hitlertiden.»

Akk ja, det er synd på de baktalte jødene. Kanskje det er Grans ånd som fremdeles svever over vannene. Det var jo han som skrev de fleste av Knut Gribb-historiene og han var notorisk både medlem av NS og hirdmann!

Øye for øye og tann for tann, heter det som kjent hos jødene. Og en får si at den gode Wiesental ikke avviker fra denne brede vei. Det offisielle Tyskland har nå endelig avgjort at benrester m.v. man har funnet i Berlin stammer fra Martin Bormann. Og efter at dette var gjort ville man så på anstendig kristen vis gravlegge restene. Men da kjente man nok ikke den Wiesental. Han protesterer energisk mot at Bormann skal komme i kristen jord. Restene skal brennes og strøs for alle vinder, krever han!

Ellers skulle man jo tro at det var litt pinlig for den samme Wiesental å beskjefte seg med Bormanns likrester fra 1945 eftersom han helt til den siste tid har hevdet at Bormann befinner seg i Sør-Amerika, hvor en rekke bormenn i tur og orden er blitt avlivet av jødiske agenter. Men skal han holde den forretningen gående, må vel slikt noe til.

NESTE NUMMER

av Folk og Land vil bli vårt tradisjonelle 16-siders julenr., som dateres den 8. desember. Oppholdet mellom dette og neste nummer vil således bli lenger enn ordinært.

Red.

Fra «Panzerfaust» til «Fliegerfaust»

NYE ENMANNSVÅPEN MOT FLY

Man vil huske fra annen verdenskrig at da de alliertes materielle overlegenhet ble mere og mere knugende lanserte man på tysk side et våpen som skulle gi de minste enheter, ja, den enkelte mann, muligheter til å bekjempe panservogner: «Panzerfausten». Den gjorde utmerket nytte for seg og fikk senere også avlegger hos de allierte. Men mot fly var de små avdelinger dengang temmelig hjelpeløse.

Nå ser det ut til at situasjonen her også skal bli en annen i en eventuell kommende krig. Man har fått et nytt våpen som heter «Fliegerfaust». Det vil si det er den tyske versjon av de enmanns luftvern rakettvåpen som er satt i produksjon. Det er den amerikanske utgave av disse våpen. «Red-eye», som er stamfaren. Det er et engangsvåpen på ca. 14 kg. og består av en rakett i et glassfiber utskyttningsrør som også tjener som bærekogger.

I raketten er montert en infrarød søker, og skytteren følger målet i det påsatte optiske sikte inntil en indikator tilsier at raketten har infrarød kontakt med varmestrålingen fra flyets motor. Raketten skytes så og lander på flyet. Våpenet har vist seg forholdsvis effektivt mot lavangrep av fly. Senere er det kommet en forbedret utgave, «Stinger».

Imidlertid fikk naturligvis også Sovjet sin versjon av denne våpentype, «Strela», som bl. a. ble satt inn i Vietnam. Amerikanerne utviklet

meget raskt metoder for avledning av raketter av denne type fra målet. En sterk varmekilde ble sloppet ut fra fly eller helikopter og våpnet landet da på disse istedenfor på flyets motor.

Samme forsvar kunne imidlertid naturligvis brukes mot NATO's egne våpen av denne type. Man har derfor nå fått et våpen av en helt annen type, som britene har uteksperimentert. Det kalles «Blowpipe». Våpnet er satt i serieproduksjon for utrustning av de britiske styrker og er til utprøving i en rekke andre land.

Også «Blowpipe» er et enmannsvåpen, og det som skiller det fra de først omtalte typer er at raketten styres mot målet av skytteren. Fra avfyringsøyeblikket overtar et automatisk styresystem styringen av raketten for den første del av flukten mot målet. Skytterens oppgave er således før og like etter avfiringen å holde målet i trådkorset i siktet. Raketten vil da følge siktelinjen. Den automatiske styringen opphører ca. 1,5 sek. etter avfiringen og skytteren overtar så styringen manuelt ved en styreknapp. I den siste fase av raketts flukt mot målet må skytteren holde både raketten og målet i sikte og føre disse sammen. Våpnet betegnes som effektivt mot luft- og bakkemål på avstander opp til 3 km. Det har høy treffsikkerhet og stor virkning i målet. Skytteren må imidlertid naturligvis ha en omfattende spesialutdannelse.

(Forts. fra side 2)

Midtsamling . . .

ketingsmand talte «midterliniens» sag. Om den på det daværende tidspunkt (dengang før den anden verdenskrig) nu var så sund, som almindelig andtaget, må det overledes til historikerne at bedømme, men for de fleste af dens talsmænd var det med «midterlinien» i hvert fald ikke fup. Tilforladeligheden var som regel ægte nok.

Men situationen herhjemme er i øjeblikket den, at en radikalisering af de politiske standpunkter er ligeså uundgåelig som den er nødvendig, for de nedbrytende kræfter er så stærke, så vidt forgrenede og så godt innarbejdede,

at en såkaldt besindig linie ikke alene er fup, men også feighed.

Venstredrejningen i Danmark, med alt, hvad den indebærer, skal bringes til op-hør!

....Til de konservative er kun eet at sige:

UD TIL HØJRE!!!

JÅ, ER MAN STERK I TROEN SÅ....

«Når kameratene våre sloss i gatene i Santiago og Valparaiso, så slåss de også mot monopolenes onde makt. Fred på jorda blir det ikke før Pepsi (!) er knust.»

«Klassekampen»

FOR UNGDOMMEN

Red.: Erik Rune Hansen

*Men nye slekter fødest der korp og daude gol
og nye heimar reiser seg av gruset,
og borni spring på tun att og tindrar i sol
og nye bjørker syng sin song kring huset.*

FARLIG UTVIKLING

Krise på arbeidsmarkedet, varslet arbeidsdirektør Reidar Danielsen — storimport av fremmedarbeidere må bli løsningen, antydes det. Igjen skal vi oppleve et nytt stort skritt mot det etniske og kulturelle selvmord som vi uunngåelig er iferd med å begå av redsel for ikke å kunne opprettholde vår kunstige levestandard.

Norge har idag omlag 20 500 fremmedarbeidere. Av disse er en stor del fullt ut akseptable for det norske arbeidsmarked og samfunn forøvrig. Det er kvalifiserte nordiske innvandrere og arbeidere fra andre Nord-Europeiske land, som med letthet har integrert seg i Norge

og som på ingen måte vil bety noen fremtidig fare for vår egenart.

Det vi nå forespeiles av innvandring, derimot, vil — med bakgrunn i erfaringene fra andre land — komme til å bety en direkte fare for rase-uro, forslumming og bastardisering. De markerer det kan bli aktuelt å importere arbeidskraft fra er nemlig Tyrkia og Nord-Afrika! Der vet man på forhånd at interessen er stor da hjemlandet har lite å tilby.

I en komitéinnstilling om importen av fremmedarbeidere, har mindretallet — representert ved Liv Kluge, tidligere byråsjef i Sosialdepartementet — gitt uttrykk for en viss forståelse for de problemer som vil oppstå. Blant annet ble åpenbare skade-

virksomheter for selve arbeidslivet nevnt, foruten økningen av konsentrasjonen i pressområdene, noe som vil hemme distriktpolitikken, de større investeringer i velferdstiltak og boliger som blir nødvendige, samt vanskene med å få sysselsatt kvinner og funksjonshemmede.

Selvsagt har komitéen elegant unngått å ta med de alvorligste problemene. Man nevner ingen ting om minoritetsproblemer, de rasemotsetninger eller den ytterst betenkelige bastardiseringsprosess, som uunngåelig vil følge i en slik utviklingskjølvan.

Slikt er ennå for «tøfft» stoff for sarte demokratiske ører. Det å verne jord og arv er fremdeles en oppgave forbeholdt oss «nazister».

FRA SOSIALISME TIL NAZISME

Mussolini begynte som syndikalist, ble nasjonal sosialist og grunnla deretter fascismen.

Hitler gikk med uniform i München den gang bare kommunistene hadde adgang til det. SA-troppene med de brune skjortene ble kalt «biffene», for de var brune utenpå og røde inni.

Sir Oswald Mosley, var medlem av MacDonalds sosialistregjering før han gikk sine egne veier og grunnla den britiske nazisme.

Doriot og Deat var først sosialister og ble senere førere for den franske nazisme.

Pierre Laval, var valgt av de røde fagforeninger da han begynte sin politiske virksomhet.

Henri de Man, var den førende marxist i vest-Europa inntil 1930-årene. Under krigen ble han nazist.

Vidkun Quisling tilbød seg å lage røde garder for Arbeiderpartiet før han begynte på egen hånd.

(Aftenpostens valgavis 8. oktober 1945.)

Skriftet «HVA VAR KRISTEN SAMLING?»

finnes det et lite restopplag av. Interesserte kan få en pakke på 10 stk. mot betaling av porto og ekspedisjon med kr. 1,20 — gjerne i frimerker.

Bestillinger sendes FOLK OG LANDS ekspedisjon mrk. «Brosjyrer».

ALARIK:

Per aspera ad undas

Går Vesten Romerrikets vei?

Det er ofte blitt hevdet at historien gjentar seg. Og det er mange som har sett slående paralleller i det moderne Vesten og det gamle Romerriket. Som Europa ble også Romerriket delt i en vestlig og en østlig del da det begynte å gå nedover med imperiet og regjeringen ble delt i den samme slags «departementer» som vi idag finner igjen i de fleste vestlige land.

Man praktiserte «tilskudd» til jordbruket og man subsidierte en rekke varer. Det var pris- og lønnsavtaler, distriktsutbygging, løyver og planøkonomi plus et overhåndtagende administrasjonsapparat, som la seg bort i og kontrollerte alt mulig. «Profitt-motivet» ble ivrig kritisert, og i år 301 da det nærmet seg slutten for det romerske imperium, ble det vedtatt en «priskontrolllov». Prisene ble satt for lavt og øveblikkelig oppsto det en merkbar varemangel.

Rom ble snist opp av stønader og subsidier. Til et bestemt tidspunkt ble omkring 320 000 mennesker forsvnt med hverte på det offentliges bekostning. Massene fikk «brød og sirkus» for at de skulle holde seg i ro. De ble utarmet ved statens hjelp. Hele 200 000 hadde gratis brød, en kilo nr. dør. Dessuten fikk de flesk, olivenolie og salt fra tid til annen. Det offentlige utartet til en «barnepikestat».

Arbeiderne skrek etter høyere og høyere lønninger. Politikerne gjorde dypere og dypere innhugg i finansene. Resultatet var at skattebyrdene stadig ble tyngre og tyngre og til slutt så ødeleggende at flesteparten av de

selvstendig næringsdrivende og andre foretakssomme mennesker forlot Rom og slo seg ned andre steder.

Derefter økte seddelomløpet med en flom av nye penger. Den følgende inflasjon ødela middelklassen og de få gjenværende «rike». Nesten all privat foretakssomhet opphørte og hele nasjonens liv stoppet opp. Og så kom forfallet. Rom ble ødelagt fordi riket smuldrer opp innenfra og fordi enhver selvstendig, initiativlysten person ble fratatt sine muligheter til utfoldelse. Massene ble opplært til å tro at de kunne få noe for ingenting.

Rom ble totalitært. Regjeringen satte seg fore at den skulle kontrollere alt og ett, men det var snart ikke mer igjen å kontrollere. De kontrollerte virksomheter opphørte i tur og orden.

Like før Rom brøt sammen var omkring halvparten av alle innbyggere på det offentliges lønningsbudsjett. Men det fantes ikke tilstrekkelige midler til å betale dem, da skattebetalerne var flådd til skinnen.

På høyden av sin makt hadde Rom et innbyggertall på rundt 1 000 000 og hersket over 70 000 000 mennesker. Men i år 1400 var innbyggertallet sunket til bare 20 000 og imperiet var vekk. Rom ble atter forvandlet til beitemarker hvor store ku- og saueflokker vandret omkring.

I 400 år var romerne verdens førende folk. Men så satte oppløsningen inn og med den fulgte degenerasjonen. Rom hadde sin «fallalder» under de fem gode kei-

(Forts. side 6)

NS-oppmarsj i USA

Under mottoet «Fremtiden tilhører oss», ble den femte kongressen for NSWPP og Verdensunionen avviklet i Cleveland, USA.

Vi har nettopp i Folk og Land hatt gående en liten fortelling om de første nølende skritt nasjonalismen gjorde på amerikansk jord etter krigen. Få tok disse menn alvorlig. De ble sett på som uberegnelige nostalgikere og uansvarlige psykopater.

Idag har de bevist at de har sin eksistensberettigelse i det rasekaotiske USA. Den siste parti-kongressen i Cleveland ble en enorm triumf. I lange kolonner marsjerte de disiplinerte stormtroppene gjennom byens sentrum og trakk med seg tilhørere til appellplassene. Drevne talere gikk der til angrep på forsikringsprosessen i det amerikanske samfunn og verden forøvrig, og de innvarslet løsningen i form av en nasjonalistisk revolusjon. Tilhørerne var tydelig fascinert og applauderte villig til det som ble sagt.

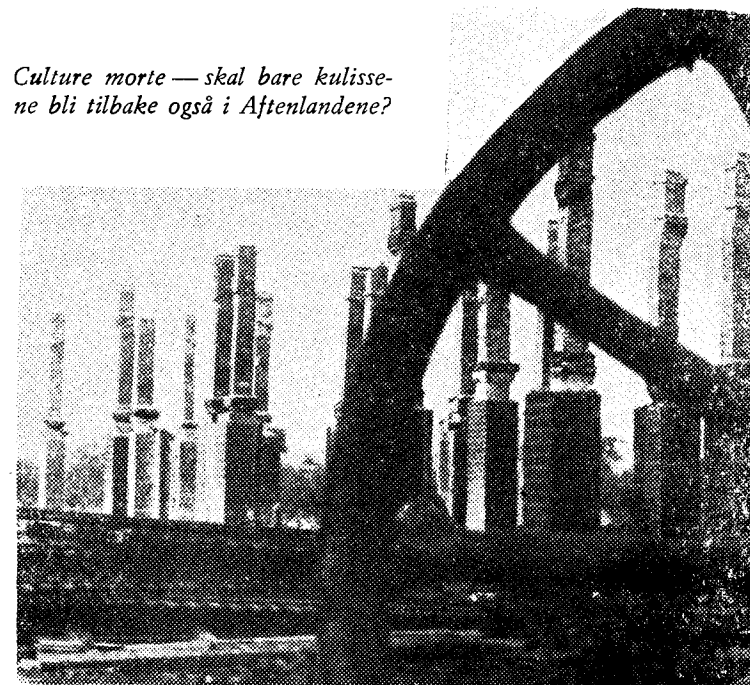
Kongressen strakk seg over tre dager og inkluderte foruten høytidelige seremonier, også praktiske arbeidsoppgaver. Fra alle verdenshjørner ble kongressen hilst av meningsfeller innen WUNS.

Som et lite aporinos til hva denne bevegelse etter hvert

har begynt å bety i det amerikanske samfunn, vil vi nevne en nyhet i deres organ «White Power». I forbindelse med den arabiske boikotten av USA når det gjelder oljeressursene, har NSWPP flere ganger angrepet USA's ukritiske pro-israelske holdning og påpekt dennes betydning for den nå rådende oljekrisen. Dette har ført til en takkeskrivelse fra styreformannen i Standard Oil i California, som uttrykker taknemlighet overfor NSWPP's engasjement og forståelse overfor dette internasjonale problemet.

Og å dømme etter de rapporter som har nådd oss i forbindelse med parti-kongressen, er det liten tvil om at de er på vei til å bli en maktfaktor man må regne med i fremtidig amerikansk og også internasjonal politikk.

Culture morte — skal bare kulisser bli tilbake også i Aftenlandene?

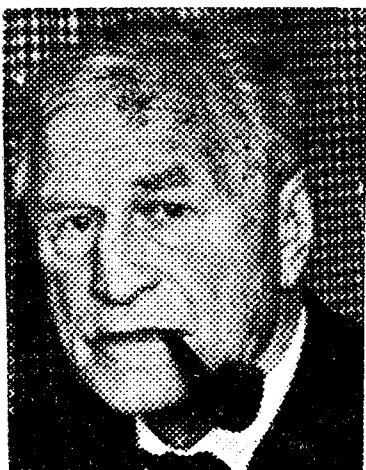

Demokratene knurrer i Langes parti

Anders Langes måte å lede sitt politiske parti på har imponert mange, men også forskrekket en hel del mennesker, som har vært redd for visse tendenser i retning det de kaller et «førerparti».

Alle som var tilstede i Saga kino husker, at Lange nettopp der ønsket å gardere seg mot indre stridigheter om ledelsen og de prinsippene partiet skulle følge. Alle de tilstedeværende tilhengere ga ham også et rungende ja, da Lange spurte salen om de godtok hans livsvarige formannskap.

Men siden har de alltid tilstedeværende «små menn» og gode demokrater begynt å knurre. Tenk, Lange tenkte virkelig å lede partiet — uten de sedvanlige komitéer og den vanlige mammut-administrering. Og dermed lå det lett befengte ordet «fører» snublende nær. Og det er jo ganske utenkelig at det her i gjennomsnittsmenneskets hjemland skulle kunne stikke seg ut personer, som i det hele tatt kunne være verdig benevnelsen «fører». Parolen er, at hvis noen stikker hodet opp og tror han er noe, så kapp det av! Den sosialistiske likhetsnevrose som får alle demokrater til å se en blodtørstig og umenneskelig diktator i alle som viser at de kan og tør — den-

Har Bikkje-Lange pådratt seg et kobbel iltre demokrater?

ne nevrose har felt mange gode menn i Norge. Det å ha folk til å føre og ta ansvar passer ikke inn i mentaliteten her i barnepike-staten.

Om Anders Lange er kompetent til å lede sitt parti på den måte han ønsker kan bare tiden vise. Men han har vist endel gode takter og den mentalitet han står for er sunn. Heldigvis vant Lange første runde mot fører-allergierne — og med friskt mot stevner han videre med vikingsverd, eggelkør og det hele. Vi håper på en livlig stortingsperiode, og slutter med noen kloke ord fra Lange-partiets landsstyremøte: «For mye organisasjon dreper initiativet.»

MACHIAVELLI:

Om lederskap i krig

Som et apropos til alt våset omkring demokratiseringen av Forsvaret og det absurde tillitsmannveldet, som f. t. herjer innen våre væpnede styrker, synes vi det kan være på sin plass å minne om hva en av klassikerne, nemlig Niccolo Machiavelli, skrev om militært førerskap så tidlig som i 1513.

... når fyrsten er i felt og har masser av soldater under seg, gjelder det i særlig grad at han ikke må være redd for å ha ord på seg for grusomhet; for uten dette ry kan man aldri holde en hær sammen eller beredt til kamp. Til Hannibals vidunderlige bedrifter regnes også at det aldri oppsto noen splid i hans hær, hverken mellom hans folk innbyrdes eller mellom dem og Hannibal, hverken i gode eller onde tider, og til tross for hærens størrelse, til tross for at den var sammensatt av utallige raser, og at den sto i

kamp på fremmed jord. Dette kan bare komme av hans umenneskelige grusomhet som sammen med hans enestående dyktighet alltid inngjød hans soldater ærefrykt og skrekk; uten denne ærefrykt ville hans dyktighet ikke ha vært nok til å nå et slikt resultat.

Ubetenksomme forfattere beundrer på den ene side dette hans verk, på den annen side fordømmer de det som først og fremst gjorde det mulig. At det virkelig er så at hans øvrige fortrinn ikke ville ha strukket til, kan man se av Scipio, en sjelden mann, ikke bare i sin egen tid, men i alle tider man har noe å minne om: for Scipios hær gjorde oppstand mot ham i Spania. Dette skyldes ene og alene hans for store mildhet, som lot ham gi soldatene større frihet enn det var forenlig med den militære disiplin. Han ble anklaget for dette av Fabius Maximus i Senatet og av ham kalt romer-hærens ødelegger.

INSTINKT OG SAMFUNN

Mennesket i etologiens lys

AV OLAV HOAAS

II Blandt menneskets forløpere 2. halvpart

Iakttagelse 3, George Schaller 1963, 1964.

GORILLAEN lever bare av jungelens planteføde, og lite av tiden går med til å finne føden. Den tilbringer det meste av tiden i trærne hvor den også sover, men den ferdes også på bakken. Dens størrelse, styrke og tannutstyr gjør at den er lite plaget av rovdyr.

Gorillaen er lite bundet til et spesielt område på sine vandring, og den forsvarer ikke et territorium. Gruppen kan ha inntil 9 voksne hanner og dertil hunner og unger slik at den kan ha et samlet antall av nærmere 30 individer. Av og til kan en han forlate flokken noen dager, og det synes som om fremmede individer av og til kan slutte seg til. Dette gjelder særlig hunner med unger. likevel kan ikke samfunnet hos gorillaer kalles åpent, etter iakttagernes mening. Det som holder dette løse samfund sammen og bevarer dets identitet, er at alle medlemmene godmodig underdanig lar seg lede av de voksne hannene. De følger alle hans bevegelser, stopper når han stopper, beveger seg sakte når han gjør det og så videre. Det er lite strid i gorillasamfundet fordi ingen utfordrer lederen. Hans posisjon og autoritet er absolutt, men han er en godmodig tvrann.

Hjorden. Gorillasamfundet, der det vandrer omkring uten særlig samarbeide, der det holdes sammen stort sett bare av individenes tiltrekning på hverandre og der det forekommer at fremmede kan slutte seg til, synes å tendere mot det etologene kaller en hjord (flokk, stim). Det er det laveste stadium i samfundets utvikling og vi finner det særlig hos hvirvelløse dyr, hos endel fiskearter, hos noen fugler og hos pattedyr som drøvtyggere. En novau holdes sammen av medlemmenes behov for kivi. En nasjon holdes sammen av det felles grenseforsvar. Hjorden holdes sammen bare ved at individene tiltrekker hverandre, og jo større en flokk er, jo større tiltrekning over den nå artens individer.

I en ekte hjord vandrer in-

dividene i samme retning i tett formasjon. Retningen bestemmes ved massebevegelse slik at lederdyr ikke er nødvendig. Flokken flytter seg i den retning som er bestemt ved at flere dyr har gjort mer tilfeldige bevegelser mot den retningen enn der er blitt gjort mot noen annen retning. I den retning hvor «draget» er størst, vil til enhver tid massen føle seg trukket.

Den tiltrekning hjord-dyrne øver på hverandre er en slags massevirkning. Et dyrs spesielle tilknytning til et annet dyr i hjorden er liten. I den typiske hjord kan ethvert individ erstatte ethvert annet. Individene er anonyme.

Det er lite i dette som minner om mennesket slik vi kjenner det fra sivilisasjon eller fra primitive samfund, og vi vender oss derfor til chimpansen for å se om mer lys kan kastes over vår egen art fra den kanten.

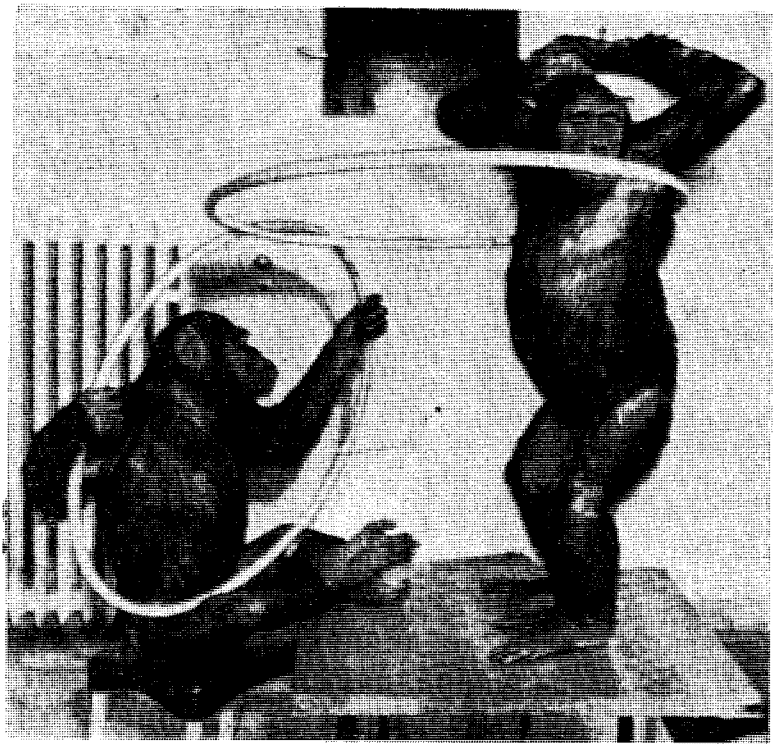
Iakttagelse 4, J. van Lawick Goodall 1963, 1965. A. Kortland 1962, V. Reynolds 1963.

CHIMPANSEN lever hovedsakelig av planteføde, men en skjelden gang kan en chimpanse drepe og spise et mindre pattedyr. Sin vanlige føde henter den i trærne, men den ferdes også på bakken. Noen chimpanser lever til og med på savanneområder.

Gruppene kan telle så mange som 70 dyr og de holder seg til et territorium

på ca. 2,5 kvadratkilometer. Enkeltindivider kan streife langt bort fra gruppen, men de slutter seg til den igjen. Utenfor det faste territorium våger bare lag av hanner seg. Forholdet til de grupper som lever på naboterritorier er lite aggressivt. Når grupper møtes, oppstår der stor opphisselse, men den leder ikke til angrep og jaging, og gruppene kan, før de skilles, spise sammen fra de samme trærne. Forholdet mellom individene innenfor gruppen er godmodig, men der eksisterer en rangorden. En ledende chimpanse, alltid en han, oppnår sin posisjon mer ved å tiltrekke seg de andres oppmerksomhet ved underlig opptreden og faktorer enn gjennom maktbruk mot konkurrenter. En chimpanse som har drept et pattedyr, deler svært sjelden maten med andre individer. En mor deler imidlertid alltid sin mat med ungen hvis denne ønsker det, og det nære forhold mellom moren og ungen kan vare i hele åtte år. Når en chimpanse oppdager en fare, søker den å gjemme seg før den gir noe varselssignal til de andre i gruppen. Etter en stund kan chimpansene individuelt vise pågående adferd overfor den oppdagede fare, men avbrutt av nye tilbaketrekninger. Innimellom disse kaotiske manøvrer kan der komme felles fremrykninger mot rovdyr eller hva som enn måtte utgjøre faren. Savanne-chim-

(Forts. side 7)

Forholdet mellom individene innen gruppene er godmodig...

FRA GALLERIET

Leserne har ordet

Belgias rettsoppgjør

Herr Redaktør.

Ad Deres artikkel om Leon Degrelle (6.10.-73), hvor det heter at «hjemme i Belgia ble 57 000 mennesker stilt for retten anklaget for kollaborasjon, og 262 ble henrettet».

David Littlejohn skriver i «The Patriotic Traitors» (Heinemann, London 1972): «Omkring 100 000 personer ble arrestert, men bare 87 000 ble siden stilt for retten. Og av dem ble 10 000 frikjent. Dødsdommer ble avsagt for 4 170 personers vedkommende, men bare 230 ble eksekvert; 3 193 av dødsdommene gjaldt militær kollaborasjon. Rundt 16 000 fikk langtidsdommer.... I den strenghet hvormed samarbeidsfolk ble forfulgt, rangerer Belgia som nummer to bare etter Norge.... Av hver 100 000 belgisk borger ble 596 straffet; tallene for Norges vedkommende, de høyeste i Europa, er 633. I tillegg kommer det store antall kollaboratører, som ble «likvidert» av motstandsgruppene under okkupasjonen.»

Uansett hvilke av oppgavene som er mest korrekte, er de en fryktelig og ufortjent belastning for Norge, en belastning som den unge generasjon med rette forkaster som en forvrengning av de historiske fakta og vestens rettsidealer, kort sagt en fornærmelse.

De norske historikere og rettsmyndigheter bærer et tungt ansvar for at deres land er blitt kjent som landet med den største prosent «forrædere» og brennemerket for evig med byrden av å ha skaffet verden ordet «quisling».

Det er en oppgave for en ny skole av patriotiske norske historikere og jurister å korrigere dette bildet — og tillike arbeide for en frigivelse av de utallige nøkkeldokumenter, som stadig er hemmeligstempelt. Bare på den måten kan Norges gode navn og rykte gjenopprettes, en saklig og upartisk historie skrives og nordmennenes nasjonale identitet grunnfestes. Inntil så skjer vil det norske samfunn fortsatt hvile på falske forutsetninger og stå farlig splittet — i en urolig verden.

Historie er ikke et «dødt» fag, men livets «bakgrunn» for alle og enhver av oss og dertil springbrettet for alle dagsaktuelle begivenheter.

Det er et fag hvor det uoppfordelig skjer noe, og hvor vi alle deltar enten aktivt eller uvilkaarlig — uansett om vi liker det eller ikke.

Ralph Hewins, Oslo.

ERINDRINGER 1940-45

Herr Redaktør.

Jeg takker VV. F. for det som ble skrevet under tittelen **Husker du**. Ærlig talt har en lenge ventet at noen skulle skrive om forholdene under, før og etter krigens slutt. Hvorfor ikke la det komme på trykk så også de selv gode og gode nordmenn kan få lese om påbelaktighetene, især etter «freden». Vi er jo tusen som opplevet råskapen, som da NS-fanger ble stilt opp, folk tilsagt og hvor de gode fikk anledning til å spytte fangene i ansiktet så klysene randt nedover ansiktet og klær. Altså la oss få det samlet og siden i en bok om det er mulig. Tro ikke at vi er glemt. For noen dager siden besøkte en prest meg. Vi hadde venner vært før krigen og han visste ikke at jeg hadde vært NS. Men før presten kom til meg ble han straks i bygden varslet om hvilken kar jeg hadde vært. Det fantes ikke en lyte på mitt rulleblad hverken før jeg ble NS eller senere, men fem år måtte jeg ha vesentlig for mine avslørende foredra. Forstå at vi bør kjempe om vi vil få bort dette sjofle stemplet arbeiderregjeringen satte på oss for å dekke seg selv. Vi tjente jo en fiende som regjeringen ved de militære myndigheter tagg om å forsvare landet, og som vitterlig gjorde det.

Bjell.

Så enig. La oss få høre om de mange vidervedigheter fra krigens og de umiddelbare etterkrigsår, særlig om dem som har et poeng og kan gis anektotens form. Spesielt etterlyser vi noen som kan fortelle om den lensmannen (i en Østfold-by tror vi det var) som løp tyskerne i møte den 9. april og ville stoppe dem ved å henvise til en bestemmelse om at det ikke var lov til å marsjere i gatene uten polititillatelse.

Red.

FOLK OG LAND —
DET NASJONALE OPPOSISJONSORGAN

(Forts. fra side 1)

Makt og avmakt...

Hvordan har det seg egentlig med den såkalte arabiske «Goliat», som ifølge våre massemedier skal være en slik overhengende trussel mot Israel? Det arabiske rom omfatter mer enn 150 mill. mennesker fordelt på over tyve forskjellige stater. Etnisk sett utgjør de en meget sammensatt gruppe, ja så uensartet at begrepet «arabisme» bare er relevant i sproglig sammenheng. Hva deres innbyrdes uenighet og splid angår, kan den nærmest sammenlignes med det demokratiske Vest-Europa. Hvorvidt deres tendenser til storkjeftighet også skal kunne sammenlignes, er en vurderingssak.

Men deres antall og deres rom er enormt i forhold til israelernes. Mot Israels snaue 21 tusen kvadratkilometer (før utvidelsene) har araberne nesten 10 millioner kvadratkilometer rom. Det er altså fysisk umulig for israelerne å besette dette område. En politikk som har til oppgave å «knekke bena» på araberstatene med visse mellomrom er derfor dømt til å mislykkes på lengre sikt. Jo mer israel ekspanderer, jo vanskeligere vil det bli for dem å holde på det erobrede territoriet. Om det ennu vil vare noen år, er det tross alt bare et tidsspørsmål når det teknologiske og økonomiske nivået i araberlandene vil komme på høyde med det israelske. Og uten den politiske garanti supermaktene yter Israel, ville det muligens vært slutt allerede i år.

I praksis ser den arabiske «Goliat» altså noe anderledes ut enn man kunne få inntrykk av i presse og radio. Til tross for at Egypt har nesten 40 mill. innbyggere, teller dets væpnede styrker ikke mer enn ca. 300.000 yrkessoldater, da landet ikke ser seg økonomisk i stand til å bære byrdene ved å innføre almindelig verneplikt — særlig ikke da dets viktigste inntektskilde, Suez-kanalen, er sperret som følge av juni-krigen i 1967. Dessuten var det hittil et beklagelig faktum at oljesjeikene heller så sin kapital i form av blanke gullbarrer, sikkert anbragt i sveitsiske banker eller som US-amerikanske og japanske aksjer enn som våpen i kampen mot Israel. Når unntas Svria begrenser de øvrige araberstatene seg til å stille seg «solidariske» med Egypt samt love «snarlig» hielb i velklingende formuleringer.

Et annet avgjørende moment i Israels favør er at det aldri har lyktes for Moskva å vinne araberne for kommu-

nismen. Det kommunistiske partiet er forbudt i flere araberland, og trass i de iherdigste ideologiske fremstøt fra Kremls side blir araber verdenen utrolig nok fortsatt regjert av provestlige, antikommunistiske regimer. At dette ikke kan vedvare i det uendelige slik Vesten stadig intervensjoner til Israels fordel, sier seg selv. Det sannsynlige er vel derfor at også Moskva-herskernes avventer den arabiske reaksjon, som skal feie de siste rester av det provestlige lederskiktet til side, slik at Kreml kan få etablert et pålitelig satellittregime. For et Europa, som tar sitt forsvar alvorlig, kan man lett tenke seg situasjonen hvis Sovjetunionen skulle få like godt fotfeste fra Den persiske gulf, over Nord-Afrika og like til Atlanterhavet som det har i f.eks. Bulgaria eller Polen.

Da Europas avhengighet av arabisk olje dessuten er langt større enn USA's, er det Europa som først og fremst blir skadelidende ved at Midtøsten på denne måten prisgis sovjetisk innflytelse. Og som amerikansk vasall kan Europa ikke gjøre stort annet for sin egen sak enn å virke som «pressgruppe» innen NATO. Det er under denne synsvinkel man må bedømme de franske forsøkene på å føre en mer «europeisk» politikk overfor araber verdenen.

I lyset fra de siste ukers begivenheter blir man således meget klar over hvor avmektige vi er her i Europa og hvor påkrevet det er at vi tar vårt forhold som supermaktvasaller opp til gjennomgripende revisjon. Den politikk USA i egenskap av Vestens ledende makt driver i Midtøsten er alt annet enn til fordel for vestlige interesser, og for landets europeiske NATO-partnere vil det være meningsløst fortsatt å skulle støtte den absurde «strategi» som nu forfølges i Midtøsten.

Europa kan ikke ta risikoen på å bli sittende som politisk «svarteper» i spillet om araberverdenens oljeresurser bare fordi USA lar seg diktere av en zionistisk kamarilja i Det hvite hus.

(Forts. fra side 4)

Per aspera...

serne. I denne perioden var skattene lave, det private initiativ ble oppmuntret og forretningsmenn nøt stor anse-

else. Det var «sosial trygghet» for alle flittige og foretaksomme mennesker.

Men så kom «planleggerne», og hele det strålende romersamfunnet ble revet istykker.

(forts. fra side 1)

Norge og enengi...

vel kjenne igjen den katastrofe de nå stirrer rett i øynene? Det synes ikke slik. For igjen å ta eksempel fra England, så kan vi nevne at oljens del i den totale kraftforsyningen ikke på noen måte har minsket, men derimot økt fra ca. 15 til 26 prosent! Og en ny stor oljefyrt kraftstasjon er i disse dager blitt planlagt nær Plymouth! Noe bedre eksempel på demokratiske politikeres totale mangel på innsikt og forståelse av dette overhengende problem kan man vanskelig finne. England, landet med kullressurser nok til over ett hundre års forbruk under sine føtter, satser på oljen når klokken er fem på tolv!

Hva med Nordsjøen?

Handelsminister Jens Evensen, tror på Nordsjø-oljen. Regjeringen vil treffe alle de nødvendige tiltak, slik at vi kan sikres en stabil oljeforsyning. Dersom nasjonale behov tilsier det, vil Norge kre-

Forts. side 7

HUMOR-sveiten

En vakker sommerdag var en meget høy offiser i flyvåpenet på farten for å inspisere en av marinenes stasjoner for flybåter. Han akttet selv å prøvefly en av de nye maskinene i luften, og bemerket til stasjonssjefen idet de steg ombord: «Jeg tar spaken selv til en avveksling!»

Noen øyeblikk senere lettet han lett og rutinert med flere av stasjonens offiserer som interesserte passasjerer.

Da de etter en liten runde skulle gå inn for landing igjen, bemerket en av offiserene at generalen satte kursen mot nærmeste flyplass.

— Hm, unnskyld herr general, kremtet han, men ettersom dette er en flybåt var det kanskje en idé å forsøke en landing på vannet?

— Ja, så sannelig, utbrøt flygeneralen, hvordan er det jeg sitter og tøyser!

Kort etter foretok han en mønsteryldig landing på vannet utenfor marinestasjonen. Da motorene var stanset og alle offiserene skulle stige ut, vendte generalen seg mot sin oppmerksomme kollega og sa:

— Jeg er meget takknemlig for at De på en så høflig måte forhindret meg i å gjøre en kjempetabbe.

Derefter åpnet han døren og gikk rett ut i vannet.

(Forts. fra side 6)

Norge og energi . . .

ve olje og gass fra den norske kontinentalsokkel ilandført i Norge. «Det er ingen grunn til hysteri», beroliger handelsministeren. Vi har olje på lager for minst tre måneders forbruk og norske skip er på vei med nye forsyninger.

Vårt totale oljeforbruk er åtte millioner tonn råolje pr. år. Om et par år vil dette forbruk kunne dekkes mange ganger av produksjonen av olje på den norske kontinentalsokkelen. Ved fremtidige kriser vil vi være selvforsynt og endog i stand til å eksportere til andre land. Nordsjøoljen kan bli vår redning og vår velstand — om det er det ingen tvil. Spørsmålet er hvor lenge? Beregninger viser at det er snakk om en menneskealder før også disse kildene vil begynne å tømmes. Og i takt med den øvrige verdens minkende oljela-

gre, vil prisene uunngåelig bare stige og stige.

Norge og stormaktene

De forente stater har åpent bekjent sine planer i forbindelse med sin energi-politikk. USA's egne ressurser skal ligge mest mulig uberørt, mens råstoffene importeres fra andre verdenshjørner — helt til det er tomt. Kommer stormaktene til å godta norsk kontroll over et av verdens viktigste råstoffer? Eller vil vi oppleve å se at de amerikanske marine-soldatene bytter ørkentrentingen med øvelser under kalde klimatiske forhold?

Det er den sittende regjering som avgjør om de nasjonale behov er store nok til at oljen skal føres iland i Norge. Hvor langt vil man tørre å gå i dette kravet den dag da stormaktene forlanger å være med på å dele restene av energi-kaka?

(Forts. fra side 5)

INSTINKT OG SAMFUNN - -

pansene viser mer av denne samordnede, angripende adferd enn skog-chimpansen.

Hunnens stilling. Hos den sorte lemur så vi et eksempel på at hunner kan være ledere i sin gruppe. Hos chimpansen forekommer dette ikke. Hos den nevnte lemur merket vi oss også at en unge er selvstendig etter bare seks måneder. Hos chimpansen har man observert at båndet mellom mor og unge kan vare i hele åtte år. Dette illustrerer en generell erfaring i etologien: Jo lenger modningstid ungene har, jo lenger morsforholdet følger varer hos en art, jo mindre er sjansen for at en kan finne en hunn som leder for en gruppe. Hos aper og menneskeaper forekommer dette overhodet ikke.

Hos ikke-territorielle arter det vil si slike som ikke har et fast område som tilhold, men som streifer omkring,

blir hunnene gjerne kontrollert og holdt på plass ved biting og annen form for voldsbruk. Dette er en del av den utpregede rangorden som hersker i slike samfund. På den annen side finnes der neppe et samfund blandt aper som forsvarer et territorium mot fremmede, hvor hunnene blir mishandlet. Også sett fra hunnens synsvinkel er derfor nasjonen det samfund som oppviser størst samhold og kjærlighet.

En rekke trekk ved chimpansens adferd gir oss grunn til å tro at vesentlige deler av menneskets samfundsinstinkter må ha tatt en annen utviklingsvei. Chimpansens uvilje mot å dele mat med sine egne, dens manglende varslingsfare før den prøver å berge seg selv og dens lite samordnede adferd når det gjelder å angripe er alle trekk som viser bort fra menneskeadferden.

Men det forhold at de chimpanser som lever på savannen oppviser mest samordnet adferd, gir oss kanskje et spor som det er verdt å følge. Savanneliv betyr at en er mer bundet til bakken enn om en lever i skogområder. Vi vil derfor vende blikket mot en art som er helt uavhengig av trærne slik også menneskets nærmeste forløpere var det (se neste kapittel). Denne art, rhesusapen, bringer oss kanskje også nærmere menneskets stamfedre ved det at dens individer er små av vekst, slik menneskets nære forløpere var det. Gorillaen og chimpansen er store, sterke og derfor temmelige usårbare dyr, mens menneskets forløpere hadde ekstra eksistensproblemer på grunn av sin uanseelighet og sårbarhet.

Iakttagelse 5. S. Altman 1962, 1967, C. R. Carpenter 1942, J. Kaufmann, se Altman 1967, C. Koford 1963. RHESUSAPEN (en makak) lever på bakken. Den

har samfundsgrupper like store som chimpansen, gjennomsnittlig ca. 40 individer. Gruppen forsvarer et territorium og viser et avsidig raseri mot fremmede enkelt-individer så vel som nabo-grupper som helhet. Ulikt de fleste andre territorielle dyr pleier rhesusgruppen av og til å skifte territorium og slå seg ned i et nytt område. Gruppen har en leder og under ham er dyrene ordnet i en tydelig rangorden. Individen når sin rang gjennom truing og vold. For å holde gruppen under kontroll, for å slå tilbake individer som utfordrer lederskapet, for å bryte opp statuskamper mellom hunner, mellom hanner på lavere nivå og mellom unger, samarbeider en gruppe, gjerne tre, av de høyest plasserte individer. Ellers er disse ledende dyr å finne i sentrum av gruppen. Nærmest dem er hunnene med de yngste ungene. I flokkens utkant leker de eldre ungene. Her og lenger ut ferdes også de nesten voksne, de 3-4 år gamle hannene. Det er de som først får kontakt med de farer som truer fra rovdyr eller fra fremmede flokker. De er speidere og meldere. Når fare er blitt varslet, kommer de ledende hannene ut fra gruppens sentrum for å angripe i felleskap.

Det er ikke bare hunnene som interesserer seg for ungene. Hannene overvåker ungenes lek, de er godmodige mot nærgående og ertende unger, og hos noen av makakene, og hos den nærbeslektede, enda mer aggressive bavianen vil en unge som har mistet moren, like gjerne bli tatt vare på av en han som av en hunn. Båndet mellom mor og unge hos rhesusapen består helt inn i voksen alder, og en mor kan forsvare en voksen unge mot en eldre, angripende han. Ungene til mødre som har høy rang, vil ikke så tidlig som andre unger bli drevet mot ytterkantene av gruppen, og ungene til slike mødre har lettere enn andre for å bli aksentert og oppnå høy rang når de senere gjennom statuskampen kjemper seg tilbake mot gruppens sentrum.

Aggresjon. Rhesusapen oppviser, som vi noterte oss, et kolossalt raseri overfor slike rhesusaper som ikke hører til den samme gruppe.

«1. februar 1942» og «NS' historiske kamp» kjøpes.

God betaling. Henv. F. og L. 20/1.

SAMLERE SE HER!

Noen få eksemplarer av Rikshirdens sveitflagg (solkors med sverd på sort bunn) til salgs. Meget skjeldne. Kr. 350,— pr. stk. Henv. red. 20/2

TIL SALGS

2 stk. Rikshird-uniformsjakker med besetning og lue, men uten bandolær, selges til interesserte. I meget god stand. Pris pr. stk. kr. 2000,—. Eksp. anv. 20/3

Nr. 373/74

Grammofon-plater

TIL SALGS
GJENNOM

BOKTJENESTEN

Nr. 355/56

Nr. 373/74 *Waffen-SS*. Det tredje rikets gardetropper i ord og toner. En enestående samling lyddokumenter fra ukerevy og radio.

Nr. 2168/9 *Horst Wessel-sangen* og *Wir fahren gegen Engeland*. Single-plate med bare disse to kjente sangene. kr. 20,—

Nr. 352 *Wunschkonzert für die Wehrmacht*. Tyske slagere fra krigstiden fremført av datidens kjente vokalist og orkestre. Kr. 60,—

Nr. 353/354 *Aus dem Führerhauptquartier*. Den 2. verdenskrig i ord og toner bundet sammen av tyske Wehrmacht-kommunikéer.

Nr. 355/356 *Ein Volk, ein Reich, ein Führer*. «Eterkrigen» eller radiopropagandaen slik den hørtes over alle stortyske sendere. Kampsanger, taler lydeffekter.

Nr. 357/358 *Führer befiehl...* Tsjekkoslovakia-krisen 1938-39 belyst ved utdrag av bevarte opp-tak av taler som Hitler og Goebbels holdt i Riksdagen og på Partidagen i Nürnberg.

Nr. 359/360 *Volk ans Gewehr*. Polenfelttoget 1939 i lydbilder og taler av Adolf Hitler. Dertil der Führers appell til England.

Nr. 361/362 *Aufbruch der Nation*. Fra maktovertagelsen i 1933 til innføringen av verneplikten og Hitlers tale på Rikspartidagen i 1937. Marsjer, kampsanger m. m.

Nr. 371/72 *Die Jugend marschiert*. Platene om Hitlers ungdomsbevegelse. Lydglimt fra leirliv og oppmarsjer. Appeller, kjente ledere taler, sang og musikk.

Nr. 363/364 *Vorwärts voran!* Fra Saar-avstemningen 1935 til vestfelttoget 1940. Riksdagstaler av Hitler, radioens «særmeldinger», frontrapporter fra kanalkysten og marsjmusikk, fanfarer og kampsanger.

Nr. 365/366 *Einigkeit und Recht und Freiheit*. Hitlers berømte tale den 28. april 1939, da han holdt et oppgjør med Roosevelts «spørreskjema» og fikk selv diplomatlosjen til å gi seg latteren i vold. Taleren Hitler på sitt beste.

Nr. 367/368 *Aufruf an das deutsche Volk*. Hitlers radio-opprop den 2. februar 1933 efter maktovertagelsen. Goebbels' tale i Berliner Sportpalass åtte dager senere. Deres visjoner, forhåpninger fastholdt i platerillen.

Nr. 369/370 *Hölle, wo ist dein Sieg?* Fra Nürnberger-prosessen. Göring i kryssforhør, en hemmelig tilleggsprotokoll, Jodl i egen sak, Rundstedt og Brauchitsch som vitner samt noen av de anklagtes sluttinnlegg.

Hvis ikke annet er angitt, koster platene kr. 120,— pr. sett à 2 plater med en samlet spilletid på ca. 2 timer.

Spesialbrosjyre sendes på forlangende.

INSTINKT OG ...

(Forts. fra side 7)

Dette raseri og den angripen- de adferd som hører sam- men med det, kalles i etolo- gien for aggresjon, og vi har allerede benyttet ordet flere ganger. Den aggressive inn- stilling kan av fysiologien på- vises å henge sammen med forandringer i individets in- dre kjertelvirksomhet med slike resultater som at ut- skillelse av mavesaft og spytt holdes tilbake mens sukker og adrenalin sendes ut i blo- det samtidig som hjertet slår fortere, blodtrykket stiger, pusten blir dypere og mer blod sendes til musklene og mindre til de indre organer. Det er kampberedskapen som øker.

Begrepet aggressjon har i etologien en videre og snev- rere betydning. I første til- felle innbefatter den kamp- beredskap og angrepshold- ning overfor dyr av andre ar- ter som for eksempel bytte- dyrenes angripende adferd mot rovdycet. Dette har en klar betydning for artens selvbevarelse. I snevrere for- stand er aggresjon dyrs kampberedskap overfor an- dre individer av samme art. Dette kalles gjerne den intra- spesifikke aggresjon. At og- så den er artsbevarende gjor- de vi rede for i avsnittet om territoriet. Det er nemlig ag- gresjonen som ligger bak grenseforsvar og vekkdrivel- se av fremmede artsfeller. Dypest sett har dette sikkert den hensikt å beskytte livs- grunnlaget. Den mer direkte betydning for individene har vekkjagingen av artsfeller derved at det beskytter dy- renes følelsesmessige trivsel. Det viser seg nemlig (se iakt- tagelse 6 og 7) at ved oppho- ping av individer blir dyre- nes psykologiske harmoni truet lenge før matgrunnla- get står i fare for å bli øde- lagt (før den økologiske ba- lanse blir truet i området).

Vi så at gorillaen var lite aggressiv overfor medlem- mer av andre grupper. Grup- pens identitet, det vil si po- pulasjonens nødvendige av- grensning, blir i tilfelle som dette sikret ved at man unn- går fremmede og er likegyl- dige overfor dem. Man viser dem en kold skulder, kunne vi si. Rhesusapen er meget aggressiv overfor fremmede rhesusaper. Denne forskjell antas å ha sitt grunnlag i at gorillaen er sterk og uangri- pelig, mens rhesusapen er li- ten og svak. Den høyt utvik- lede aggresjon er et kompen- sasjonsfenomen. Aggresjon- en og dens maksimale utnyt- telse gjennom samlet opptre- den har vært en nødvendig- het for at arten skulle over- leve. Dette er et almindelig fenomen hos arter som er

MUNTRESTE INNSLAG

Årets muntreste innslag under trontaledebatten var, ifølge NRK's Stortingsrefe- renter: Anders Lange. Et lat- terbrøl lød i den ærverige sal da Lange åpnet sitt inn- legg med konklusjonen, for som han sa «gjøre det før jeg glemmer det». Konclu- sjonen var originalt nok et mistillitsforslag mot regje- ringen og ble nedstemt mot Lange-partiets fire stemmer. Ellers har Lange gjort seg bemerket ved å protestere muntlig overfor Arbeider- partiets Bratteli, i forbindel- se med partiets tradisjonelle varsling med klokker før gruppemøtene. Lange, som inntok sin middagslur på sitt kontor, ble nemlig vekket og ruste ut i korridoren iført undertøy. Det må være artig på løvebakken nå om dagen!

★

OM SOSIALOMSORGEN:

«Den går for vidt», sier en av Oslo's uteliggere i et inter- vju med Dagbladet. Og han fortsetter: «19-20 åringer går

på «kladden» og henter seg 100 kroner uka. Det er lett å få lommepenger. Det ser ut til at en viss kategori ung- dom gir blanke i å arbeide. Hvor skal de ta penger fra til slutt? Det blir jo de stak- kars menneskene som arbei- der som må betale for det- te.»

For de som måtte tro at uteliggeren er en av Anders Langes folk, kan vi trøste med at han lenger ute i in- tervjuet avslører at «Gustav- sen tok kaka på kaia denne gangen», men vi mener nå allikevel at det er verdt å merke seg ordene fra en som kjenner sosialomsor- gen fra «kundens» side.

★

RØDSTRØMPE MED PROBLEMER

I en av «National Front» utgitte aviser, fant vi dette konstruerte leser-spørsmål rettet til den røde ny-femi- nisten, «kamrat» Bernadette Devlin:

Kjære Bernadette!
For to måneder siden opp- daget jeg at jeg var gravid.

Bok- tjenesten

har fortsatt endel eksempla- rer igjen av

Arne Tellefsen:

Når forsvaret forfaller. Den tidligere sjefen for Øst-Nor- ges luftvern behandler her forsvarets ødeleggelse inntil 9. april 1940 — og antyder hvilken vei Norge nu må slå inn på.

96 s. ppb. kr. 10,00

Alfred Rosenberg:

Grossdeutschland — Traum und Tragödie. Den tidligere riksminnerens egne selvkr- itiske nedtegnelser, forfattet 1945 i dødscellen i Nürnberg. Et tilbakeblikk av en mann som selv hadde vært med i spissen fra den første spede begynnelse. Han sparer hver- ken seg selv eller de andre av Rikets ledere.

320 s. storform. ill. kr. 52,00.

Har De noen kjente som kunne tenkes å være interessert i å lese Folk og Land? Vi ekspederer gjerne et par

GRATIS PRØVEEKSEMPLARER

hvis De bare sender oss vedkommendes navn og adresse. Vennligst fyll ut:

Navn .....
Adresse .....
Poststed .....

Selv om jeg er et overbevist medlem av «Universitetets kvinnelige frigjørings-kom- mando» og en progressiv, human og sosialistisk anti- sex liga, så lekte jeg med tanken om å «hoppe av» og virkelig føde barnet.

Men da jeg så i min in- ternasjonale sosialist-dag- bok over kommende anti- rasistisk virksomhet så fant jeg at det var planlagt en spontan demonstrasjon mot gestapistene og hitleristene i National Front denne hel- gen. Jeg bestemte meg da for å få barnet fjernet.

Naturligvis fortalte jeg min mannlige partner — som jeg trodde var en troen- de kamerat — at det å føde barnet var fullstendig ute- lukket og at det var min selvfølgelig plikt å foreta abort.

Jeg ble sjokkert da han lerte av seg en infantil og fø- lelseladet tirade, hvor han konkluderte med det mann- lig imperialistiske forslag at vi skulle gifte oss!

Jeg er fremdeles overbe- vist om min marxistiske plikt, men er likevel interes- sert i ditt råd.

Fiona

Og selvsagt ble Fiona rå- det til å gjøre sin plikt og kvitte seg både med barnet og «klasse-foræderen», som truet med å utnytte Fiona for å kunne dyrke sine pri- vate reaksjonære og egoistis- ke interesser!

★

KRISTEN INNRØMMESE: JØDENE ER GUDS UTVALGTE FOLK!

Eller hvordan skal man ellers kunne forstå følgende hentet fra en lederartikkel i den kristne riksavisen «Kor- sets seier»...

— Så får vi være glad for at Gud gjør med sitt som han selv vil. Han spør hver- ken nazister eller kommu- nister til råds. Han har ført sitt folk tilbake: slik han sa det skulle skje i de siste da- ger. Derfor er staten Israel et tidens tegn. Vi har her et tegn som varsler at vi er kommet inn i endens tid.

Herren kommer! Guds rike kommer!»

Kanskje er det tiden for en «Allsherjargode» og en Odi- nist-menighet her også — slik som på Island?

Folk og Land i løssalg:

FOLK OG LAND kan kjøpes i løssalg følgende steder:

OSLO:

Narvesens butikk, Stortingsgt.
Narvesens kiosker, Østbanen,
Vestbanen og i Stortingsgaten
Elima, Ole Vigsgt. 12
Bladets ekspedisjon

FREDRIKSTAD:

Narvesens kiosk, Blomster-
torget

MO I RANA:

Narvesens kiosk, Langmohei

MOSS:

Narvesens kiosk, Sparebanken

BODØ:

Narvesens kiosk, Royal-Sentr.

TRONDHEIM:

Madsens Bladforretning, Olav
Tryggvassonsgt. 47
Narvesens kiosk, Nordregt. 4

DRAMMEN:

Narvesens kiosk, Bragernes
Torg

STAVANGER:

Narvesens kiosk, Arneageren

SAUDA:

Narvesens kiosk, Triangelbyg.

FAUSKE:

Narvesens kiosk

HOLMESTRAND:

Narvesens butikk, Torget

BERGEN:

Narvesens butikk, Oasen

Butikkssenter

Narvesens kiosk, O. Kyrres gt.

KRISTIANSAND S.:

Kiosken Børsparken

SVOLVÆR:

Svolvær Bykiosk

Vi antar gjerne kommisjon- ærer på steder hvor vi ikke er representert. Henvendel- se bladets ekspedisjon.

FOLK og LAND

Kierschowsgt. 5, Oslo 4

Telefon 37 76 96

Boks 3214 — Sagene

Ekspedisjonstid: Tirsdag til
fredag fra kl. 10 til kl. 15.
Mandag og lørdag holdes kon-
toret stengt.

Abonnementspriser 1973:

Kr. 70,— pr. år, kr. 35,— pr.
halvår i Skandinavia. Utlandet
kr. 40,— pr. halvår. I nøytralt
omslag innenlands: Kr. 80,—
pr. år, kr. 40,— pr. halvår.

Bruk postgironr.: 16 450

Løssalg kr. 2,—

Utgiver A/S FOLK OG LAND

Viking Boktrykkeri, Oslo

I neste nummer:
III. Mennesket skapes.